

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงระเบียบวิธีในการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย กรอบแนวคิดในการวิจัย การเข้าร่วมตลาดแรงงานของสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บ แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา สมมติฐานในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูล

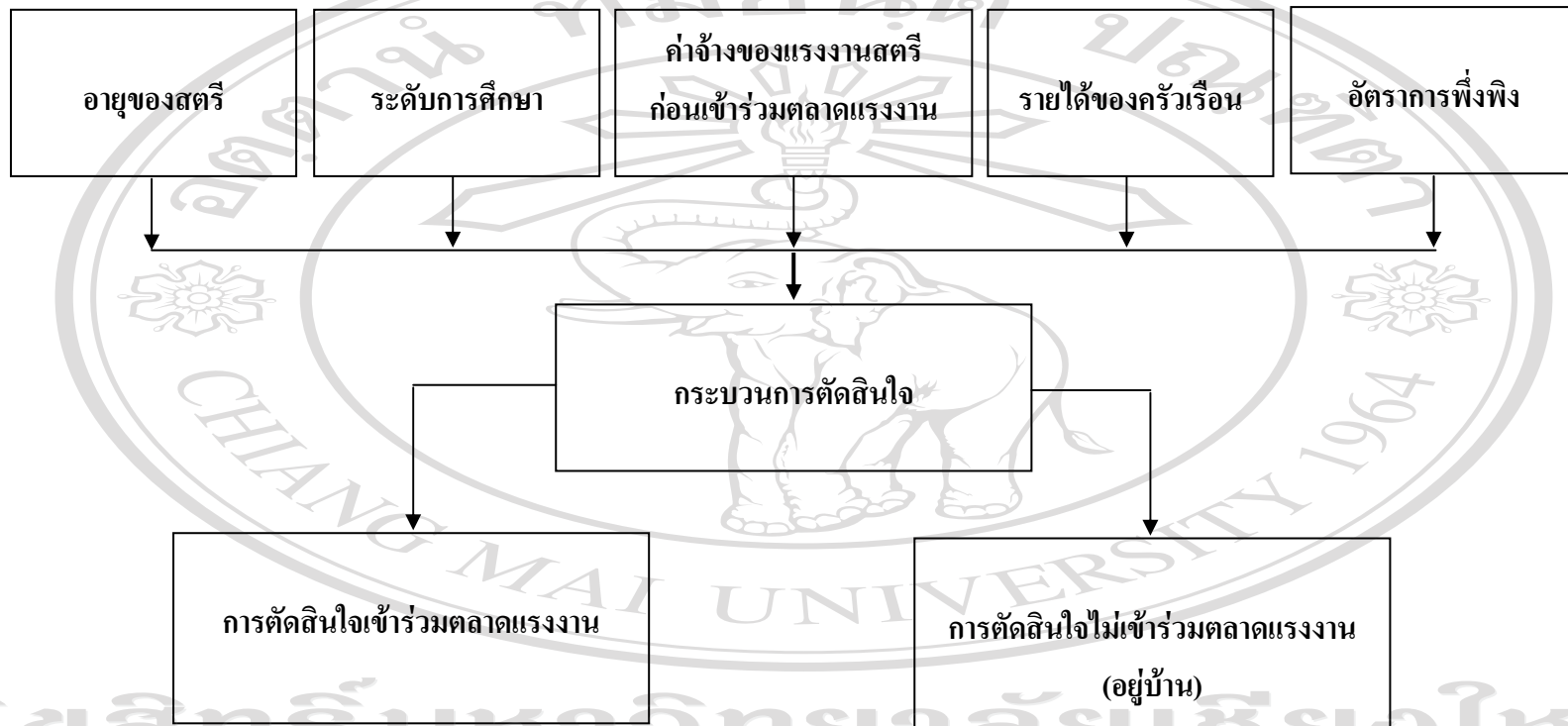
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากหลักการและทฤษฎี รวมถึงการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับการเข้าร่วมตลาดแรงงานของสตรีพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมในตลาดแรงงานของสตรี ประกอบด้วย รายได้ของสตรี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาของสตรี ระดับรายได้ของสามี อายุของบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ การว่างงานของผู้ชาย ลักษณะความต้องการของตลาดแรงงาน และ ปัจจัยต่างๆ อีกหลายประการ

ดังนั้นในการศึกษารุ่นนี้โดยอิงตามจุดพิเศษสภาพเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของ สปป.ลาว ทำให้สามารถสร้างกรอบแนวคิดได้ว่า ในการวิเคราะห์การเข้าร่วมตลาดแรงงานของสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ นั้นน่าจะมีอิทธิพลของตัวแปรอันได้แก่

- 1) ตัวแปรทางด้านรายได้ หรือค่าจ้างของแรงงานสตรีก่อนเข้าร่วมตลาดแรงงาน
- 2) อายุของแรงงานสตรี
- 3) ระดับการศึกษาของสตรี
- 4) รายได้ของครัวเรือนแรงงานสตรี และ
- 5) ตัวแปรการพึงพิงของแรงงานสตรี

จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์การเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์

จากกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานของสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บ สามารถอธิบายตัวแปรที่กำหนดไว้ คือ

อายุของสตรี ใช้เป็นตัวกำหนดในการตัดสินใจเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมตัดเย็บของแรงงานสตรี ทั้งนี้จากทฤษฎีการเข้าร่วมตลาดแรงงานจะมีความเป็นไปได้อย่างมากที่สตรีอายุในช่วงวัยหนุ่มสาวที่มีอายุยังไม่มากนักจะเข้าร่วมตลาดแรงงาน ในขณะที่แรงงานที่มีอายุมากขึ้นก็จะมีความเป็นไปได้น้อยกว่าในการเข้าร่วมตลาดแรงงาน ดังนั้นในเรื่องการตัดสินใจในการเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บนั้นจะทำการพิจารณาอายุของสตรีเป็นตัวแทนในการพิจารณา

ระดับการศึกษา เนื่องจากการศึกษามีส่วนช่วยให้แรงงานมีคุณภาพมากขึ้นและมีโอกาสที่จะเลือกทำงานตามความต้องการของตนเอง ดังนั้นระดับการศึกษาใช้เป็นตัวแทนเพื่อวัดการเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บของสตรี การเข้าร่วมในตลาดแรงงานจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา แรงงานที่มีการศึกษาสูงโอกาสที่จะเข้าร่วมตลาดแรงงานมีมาก ในขณะที่เดียวกันเมื่อแรงงานสตรีมีระดับการศึกษาต่ำโอกาสที่จะเข้าร่วมตลาดแรงงานก็จะมีน้อยลง

รายได้ของครัวเรือน จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความเป็นไปได้สูงที่แรงงานสตรีจะเข้าร่วมในตลาดแรงงานเมื่อรายได้ของครัวเรือนต่ำไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ดังนั้นความน่าจะเป็นที่สมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานจะต้องได้หางานทำเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว เพื่อให้สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น และในทางกลับกัน ถ้าครัวเรือนแรงงานสตรีที่มีรายได้สูงความน่าจะเป็นที่แรงงานสตรีจะเข้าร่วมตลาดแรงงานนั้นจะมีต่ำเนื่องจากว่ามีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ ดังนั้นในการศึกษาเรื่องการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บของสตรีนี้ จึงใช้รายได้ของครัวเรือนเป็นตัวแทนในการอธิบายการตัดสินใจของแรงงานสตรีในการเข้าร่วม หรือไม่เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

ค่าจ้างของแรงงานสตรีก่อนเข้าร่วมตลาดแรงงาน ใช้เป็นตัวแทนเพื่อวัดการตัดสินใจของแรงงานสตรีในการเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ อัตราค่าจ้างเป็นผลตอบแทนจากการทำงาน เป็นตัวแปรที่แสดงให้เห็นการตัดสินใจของแรงงานสตรีในการเข้าทำงานหรือไม่ทำงาน เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานก่อนเข้าทำงานในโรงงานตัดเย็บต่ำโอกาสที่แรงงานสตรีจะเปลี่ยนงานหรือ

เข้าทำงานในสถานประกอบการอื่นที่ให้อัตราค่าจ้างสูงกว่าในที่นี้คือการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บจะมีสูง

ภาวะการพึ่งพิง คือจำนวนคนในครัวเรือนที่อยู่นอกกำลังแรงงาน เช่น เด็ก คนชราที่เป็นภาระต้องได้ดูแล ซึ่งสตรีจะต้องมีส่วนในการดูแล ใช้เป็นตัวแทนเพื่อวัดการตัดสินใจของแรงงานสตรีในการเข้าร่วม หรือไม่เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ เนื่องจากในเรื่องของค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันต้องได้มีการใช้จ่าย อาทิ อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ดังนั้นครัวเรือนใดที่มีจำนวนอัตราการพึ่งพิงมากก็จะมีค่าใช้จ่ายในครัวเรือนมาก โอกาสที่แรงงานสตรีเข้าร่วมในตลาดแรงงานจะมีสูงเพื่อหารายได้มาช่วยครอบครัว

3.2 แบบจำลองในการศึกษา

จากกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ สามารถสร้างแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ในการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ ดังนี้

$$LMP_i = f(W_i, Ag_i, Ed_i, Fi_i, Rp_i)$$

เนื่องจากว่าตัวแปรตาม (Dependent Variable) LMP ของแบบจำลองมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ คือจะเป็นการตัดสินใจเพียง 2 กรณีดังนี้คือ การตัดสินใจเข้าร่วมในตลาดแรงงานตัดเย็บของแรงงานสตรีกับการตัดสินใจไม่เข้าร่วมในตลาดแรงงานตัดเย็บของแรงงานสตรี หรือที่เรียกว่า Binary choice โดยจะมีค่า 0 และ 1 เท่านั้น ดังนั้นการวิเคราะห์แบบจำลองประเภทนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง (ระหว่าง 0 กับ 1) ซึ่งความน่าจะเป็นดังกล่าวจะมีค่าระหว่าง 0-1 เสมอ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ได้นำแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์เป็นแบบจำลองโลจิต (Logit Model) เพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม

ดังนั้น รูปแบบฟังก์ชันการเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ

$$LMP_i = \alpha + \beta_1 Ag_i + \beta_2 Ed_i + \beta_3 Fi_i + \beta_4 W_i + \beta_5 Rp_i + \varepsilon_i$$

โดยที่

LMP_i คือ การเข้าร่วมตลาดแรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บของแรงงานสตรีคนที่ i โดย

$LMP_i = 1$ เมื่อสตรีคนที่ i เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ และ

$LMP_i = 0$ เมื่อสตรีคนที่ i ไม่ได้เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ (อยู่บ้าน)

Ag_i คือ อายุของแรงงานสตรีคนที่ i มีหน่วยวัดเป็นปี

Ed_i คือ ระดับการศึกษาของแรงงานสตรีคนที่ i เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy variable)

โดย $Ed_i = 0$ เมื่อแรงงานสตรีคนที่ i เรียนจบชั้นประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

$Ed_i = 1$ เมื่อแรงงานสตรีคนที่ i มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมขึ้นไป

Fi_i คือ รายได้ของครัวเรือนแรงงานสตรีคนที่ i ก่อนที่จะเข้ามาทำงานในโรงงานตัดเย็บ วัดเป็นหน่วย กีบ/เดือน

Wi_i คือ ค่าจ้างของแรงงานสตรีคนที่ i ก่อนจะเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ มีหน่วยวัดเป็นกีบ/เดือน

Rp_i คือ ตัวแปรการพึงพิงของแรงงานสตรีคนที่ i ก่อนที่จะเข้ามาทำงานในโรงงานตัดเย็บ วัดจากจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่แรงงานสตรีมีภาระต้องรับผิดชอบ เช่น เด็ก คนชรา มีหน่วยวัดเป็นจำนวนคน

α คือ ค่าคงที่

β คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

ε_i คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

3.3 สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของแรงงานสตรีในการเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ ดังนั้นจึงได้ตั้งสมมติฐาน (Hypothesis) ไว้ดังนี้

1) อายุของแรงงานมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมตลาดแรงงาน กล่าวคือ แรงงานที่อยู่ในช่วงอายุของวัยหนุ่มสาวการเข้าร่วมตลาดแรงงานในวัยนี้จะมามาก ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น และในทางกลับกันเมื่อแรงงานอยู่ในวัยผู้สูงอายุ การเข้าร่วมตลาดแรงงานก็จะลดน้อยลง ดังนั้นอายุของแรงงานสตรีมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันกับการเข้าร่วมตลาดแรงงาน

$$\frac{\partial LMP}{\partial Age} < 0$$

2) ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา และการเข้าร่วมในตลาดแรงงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือเมื่อแรงงานมีระดับการศึกษาสูง การเข้าร่วมในตลาดแรงงานจะมีมาก และในทำนองเดียวกัน เมื่อแรงงานมีระดับการศึกษาต่ำ การเข้าร่วมในตลาดแรงงานก็จะน้อยลงตามไปด้วย $\frac{\partial LMP}{\partial Ed} > 0$

3) ระดับรายได้ของครัวเรือนแรงงานจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเข้าร่วมตลาดแรงงาน ถ้ารายได้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่ค่าจ้างแรงงาน (Non-Labor Income) มากขึ้น จะทำให้แรงงานที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานลดน้อยลง และถ้ารายได้ของครัวเรือนที่ไม่ใช่ค่าจ้างลดลง การเข้าร่วมตลาดแรงงานก็จะเพิ่มขึ้น $\frac{\partial LMP}{\partial Fi} < 0$

4) เงินเดือน หรืออัตราค่าจ้างก่อนเข้าร่วมทำงานในโรงงานตัดเย็บ เป็นตัวแปรที่นำแรงงานสตรีเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมในตลาดแรงงานของสตรี และอัตราค่าจ้างก่อนเข้าทำงานในโรงงานตัดเย็บเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อค่าจ้างแรงงานก่อนเข้าทำงานต่ำ การตัดสินใจในการเข้าร่วมในตลาดแรงงานในโรงงานตัดเย็บจะสูงขึ้น และเมื่ออัตราค่าจ้างก่อนเข้าทำงานสูง การตัดสินใจในการเข้าร่วมตลาดแรงงานก็จะลดลง $\frac{\partial LMP}{\partial W} < 0$

5) อัตราการพึงพิงของแรงงานสตรี มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงาน กล่าวคือ เมื่อแรงงานสตรีมีอัตราการพึงพิงในครอบครัวสูง จะทำให้แรงงานสตรีเข้าร่วมตลาดแรงงานมากขึ้น และในทางกลับกัน ถ้าหากอัตราการพึงพิงในครอบครัวแรงงานสตรีน้อย การเข้าร่วมในตลาดแรงงานก็จะลดต่ำลง $\frac{\partial LMP}{\partial Rp} > 0$

3.4 กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว โดยการเก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาได้จากแบบสอบถามสัมภาษณ์กลุ่มแรงงานสตรีที่เข้าทำงานในโรงงานตัดเย็บและกลุ่มแรงงานสตรีที่ไม่ได้ทำงานในโรงงานตัดเย็บในเขตพื้นที่นครหลวงเวียงจันทน์ โดยกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีที่ไม่ได้ทำงานในโรงงานตัดเย็บจะคำนวณหาขนาดของกลุ่มกรณีที่ไม่ทราบจำนวน ได้คำนวณจากสูตร (W.G.cochran, 1953) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เกิดความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่าในระดับร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{e^2}$$

โดยที่	$n =$ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$z =$ ระดับความเชื่อมั่น
	$p =$ ค่าประมาณร้อยละที่คาดหวัง
	$e =$ ค่าความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้
กำหนดให้	ระดับความเชื่อมั่น (z) ที่ $0.05 = 1.96$
	ค่าประมาณร้อยละที่คาดหวัง (p) $= 0.15$
	ค่าความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (e) $= 0.05$
จากสูตรข้างบนจะได้ว่า	
	$n = \frac{0.15(1-0.15)(1.96)^2}{(0.05)^2}$
ดังนั้น	$n = 195.92$

แต่ทั้งนี้ จะกำหนดให้ขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่างแรงงานสตรีที่ไม่เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บอยู่ที่ 200 รายเพื่อสะดวกในการคำนวณ

ส่วนการเก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานตัดเย็บใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 300 ตัวอย่าง ซึ่งได้ทำการเลือกตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยที่ประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมตลาดแรงงานจำนวน 300 คนนั้นจะถูกแบ่งออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) ตามสัดส่วนของประชากรที่ทำงานในอุตสาหกรรมตัดเย็บขนาดใหญ่ และขนาดกลางตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.1

ดังนั้นในการศึกษาการเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ครั้งนี้ รวมตัวอย่างข้อมูลของการศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 500 ตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสถานที่ประกอบการ

ลำดับ	ชื่อสถานที่ประกอบการ	จำนวนแรงงาน (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
	โรงงานระดับ 1 (ใหญ่)		
1	อัลพิลา	1,409	17
2	อาภรณ์ลาว	572	8
3	เอ วัน	250	3
4	บางกอกไพศาล	361	5
5	เอ็กซ์พอร์ต การ์เมนต์	1,125	17
6	แฟนซี การ์เมนต์	380	5
7	เกรดลาว	886	12
8	อินเตอร์ เอ็กซ์พอร์ต	237	3
9	เจียนวิไล	530	7
10	เค เอ็ม เอส การ์เมนต์	800	11
11	ลาวบีโก	484	6
12	ลาวเอ็นเตอร์ไพรส์	375	5
13	ลาวยูโรเอเชีย	413	6
14	ลาว การ์เมนต์	1,460	17
15	ลาวยูนิลีเวอร์	350	4
16	ล้านช้างอาภรณ์	1,297	17
17	พี วี การ์เมนต์	359	5
18	ชินวัตร	347	4
19	ไทรแมกซ์	989	13
20	ทรีโอลา เอ็กซ์พอร์ต	1,807	24
21	เวนเจอร์	706	9
22	วิชั่น	473	6
23	วี แอล การ์เมนต์	330	4
24	วี เอ็ม อินเตอร์ (ลาว)	493	6
25	วี ที ลาว โฮมเท็กซ์	335	4
26	ยาก จีน ลาว	351	5

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

27	ริคาร์โด	266	4
28	สหลิน	332	4
29	ดอน การ์เม้นท์	320	4
30	สกาวิลาว	247	3
31	ที เค การ์เม้นท์	291	4
32	อัลฟีลาว การ์เม้นท์ 2	394	5
33	วันเดอร์ฟูล การ์เม้นท์	1,002	17
34	เมกะ การ์เม้นท์	350	4
35	ลาวเท็กซ์ การ์เม้นท์	250	3
	โรงงานระดับ 2 (กลาง)		
36	บี เจ การ์เม้นท์	108	2
37	ครีทีฟ บิชซิเนส	113	2
38	เครน อินเตอร์ไพร์ส	51	1
39	แฟร์ เวียน คาร์เท็กซ์	96	1
40	เจนรัล แวร์	165	2
41	อินเตอร์ การ์เม้นท์	72	1
42	นิว คีน เบสิก	173	2
43	ลาว คอตตอน	101	2
44	ลาว ฟู วัน	120	2
45	ลีโอ การ์เม้นท์	185	2
46	ลีโบ การ์เม้นท์	52	1
47	บี วี การ์เม้นท์	125	2
48	เค บี การ์เม้นท์	160	2
49	ลาว ขามกิ	122	2
50	อันจุม	193	2
51	อาเซียดิค	100	1
52	เอ็กซ์พอร์ต การ์เม้นท์ 2	120	2
	รวม	22,627	300

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาการเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ที่ได้กำหนดไว้ นั้น วิธีการศึกษาจึงได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) วิเคราะห์เชิงพรรณนาในข้อมูลทุติยภูมิของโครงสร้างพื้นฐานของกำลังแรงงาน และตลาดแรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บ ของ สปป.ลาว ที่ได้รวบรวมจากเอกสารต่างๆ รวมทั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม สภาการค้าและอุตสาหกรรมแห่งชาติ สมาคมกลุ่มตัดเย็บ และศูนย์สถิติแห่ง สปป.ลาว โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ จำนวนและร้อยละ โดยนำเสนอในรูปแบบตาราง

2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บของสตรีในนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว จากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากแบบสอบถามกลุ่มสตรีที่เข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ และกลุ่มสตรีที่ไม่ได้ทำงานในโรงงานตัดเย็บ โดยใช้การวิเคราะห์ และประมาณค่าฟังก์ชันด้วยแบบจำลองโลจิท (Logit Model) โดยเทคนิคการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: MLE) และเทคนิคการวิเคราะห์โดยวิธีผลกระทบหน่วยสุดท้าย (Marginal Effects)